

Publicerad 2006-03-22 10:27 av Pricha

Vissa kan gå genom hela livet utan att egentligen leva.

Som löv och sten

Lövet lever genom blott en vindpust kort,
dess olika, livfulla stadier går fort.

Från knopp, till fall på blott månaders tid,
men det är månader fulla av liv.

Stenen står genom millennier fast,
dess existens är lövets raka kontrast.

Oavsett hur länge stenen får stå,
är dess plats gjuten och ytan hård, kall och grå.

Den mänskliga stenens pliktetik,
gör var dag den andra lik.

Det är skillnad på att leva, och att vara vid liv,

Som löv undrar jag när stenens liv tar vid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pricha med Poeter.se id #3285 innehar upphovsrätten